

A kosárfonásról híres település központjából vezet az út a világ elől elrejtett faluba. Nagymedeséren nem könnyű a megélhetés, a helyi kis üzlet sem tart egész nap nyitva, kevés a vásárló. A helyiek a környékbeli falvakban és Keresztúron vagy Udvarhelyen próbálnak munkát keresni - többnyire sikertelenül. Pár napja mégis mindenki erről [az előregedő kis falucskáról beszél](#). Pénteken egy újszülött csecsemő holttestére bukkantak.

A népesség nyolcvan százaléka nyugdíjas

Sáros, aszfaltozott úton ereszkedünk a faluba. Alig hagyjuk el az első házakat, véget is ér az aszfaltcsík. Teljes csend ül a falura, az utcán alig jár ember. 2002-ben 147 lélek lakott **a tíz éve még 452 lakost számláló faluban**

. Csak az idén nyolcan haltak meg, születés egy sem volt. Minden második, harmadik ház üres.

Az omladozó kultúrotthon ablakáról ránk virít: **Minden magyar számít**. Groteszkül hat a történetek előtt és után.

Nincs idő ezen töprengeni, újabb látványossággal szembesülünk: a Boldogság utca sarkán az ügyeletos alkesz vize. Meglepetten néz hátra: idegen autó!

M. szerencsésnek érezhette magát, azon kevesek közé tartozott, aki a faluban kapott jól fizető munkát. Az út melletti kis téglaházban működő varrodában dolgozott. Jó szakembernek tartották, ő volt a csoportfelelős.

A bezárt varroda ajtaja

A boltban, kisszéken üldögélő idős néni szerint **M. dolgos asszony volt, aki négy gyereket nevelt egymaga**. Élettársa külföldön dolgozik.

„Jó ügyesen dolgozott, első munkás volt a varrodába' is. Aztán két hónapja felmondtak neki, a cég keresztúri, és körülményes volt örökké hozni ki s vinni az anyagot. Felajánlották, hogy Keresztúron folytassa a munkát, de **a faluba egyáltalán nem jár busz**, amivel ingázzon. Az ősszel jártak még almát, szilva szedni, úgy dolgoztak, hogy senki nem gondolta, hogy annak

valami baja van. Nem látszott, hogy terhes, de az utolsó két hónapban nem is nagyon járt ki.

Nekem

szomszédom,

de nem voltam egyszer sem náluk

, elég zárkóztak voltak. A lánya járogatott ide, ő mondta, hogy fáj a mája, s az epéje, nem tud enni. Kérdeztem is, miért nem megy el az orvoshoz. Nincs pénzünk, azt mondta."

A család nem medeséri, az asszony Bögözből költözött a faluba, három gyerekkel, a negyedik már itt született. Az élettársa magyarországi, ott ismerkedtek össze. Azóta eltelt hat év, a legkisebb gyerek is előkészítő osztályba jár.

Lerobbant a kultúrház, de kampánycélra még megfelel

„Szépen rendbe tették a házat, az udvart, zöldséget ültettek, az ember is rendesen dolgozott egy darabig. Aztán egyszer elment valahová külföldre munkát keresni. Zárkóztak voltak, nem beszéltek senkivel, így nem is tudtuk, hová ment. **Ejsze az asszony se tudta mindig.** Az sem biztos, hogy össze voltak házasodva, lehet, csak együtt éltek. A férje mondogatta, hogy őt még a harang is zavarja, nem vallásosak".

A faluban már volt egy hasonló eset

„Annak van vagy 50 éve, hogy egy fiatal leány ilyent tett – emlékszik vissza az asszony. Cigány leányka volt, s egy magyar fiúval összekaptak. Nem volt benne biztos, hogy elveszi, az is **úgy megszülte, hogy nem tudta senki**

. Eltemette. Már nem is emlékszem, hogy tudódott ki.

Most is elásta az asszony, a kutyák kikaparták, így derült ki. Furcsa, mert nagyon szerette a gyerekeit, amikor a kertben voltak, soha nem hallottam, hogy kiabáljon velük, vagy bármi rosszat mondjon. Az üzletben se tiltott meg semmit, mindig megvette nekik, amit kívántak."

Vegyesbolt a Boldogság utca sarkán

„A férje márciusban volt idehaza – meséli tovább egy másik néni – **s ha már most szült, az csak a férjétől van** . Esetleg elkeseredhetett szegényke, de az nem mondta senkinek a dolgát."

„Négy gyerek mellett úgy dolgozott, mintha nem lett volna semmi baja – folytatja a szomszédasszony. Egy nagy szvettet a derekára kötött, hogy fáj a veséje, s így nem is törődött senki vele. Gondolják csak el, **azért azt a négy gyereket etetni, öltöztetni kell**. Az iskolába is olyan rendszeren járatta, én azokat soha mocskosan nem láttam. A gyerekek is dolgozók voltak. Még most sem hiszem el, hogy ez történt."

„Komisz volt a ferje”

– ezt már a falu másik felében egy helyi meséli, aki megállt a szociális segélytől borgőzös kollégával beszélgetni.

„Nem akarok én más dolgával foglalkozni, de a férjét ismerem. Valami sváb féle, azok elég maguknak valók. Itt is voltak bajok veszekedtek, s néha még verekedtek is, de melyik konyhában nem zörögnek az edények, ha mosogatnak? Sajnálom nagyon az asszonyt, ügyes, dolgos volt.”

Bögözben is hallottak az esetről, a nagymama házához közeli kereskedelmi egységben tudjuk meg az eladótól, hogy a faluban jól ismerték az asszonyt, ott nőtt fel. A bögözieket is megdöbbenette az eset, náluk is beszédtema, sosem hitték volna róla, és nem értik, mi történhetett, hogy ezt tette.

„A szegénység az oka, mondhat bárki bármit, elég megnézni a családi helyzetet, hogy egyedül

nevelte a négy gyermeket, munkalehetőség semmi. **Mindenütt megtörténik, csak ez most itt történt.** Már falun sem törődnek annyira az emberek egymással, itt is úgy kezd lenni, mint Udvarhelyen, Csíkszeredában vagy nagyobb városokban. Főleg a fiatalok, csak a saját dolgukkal foglalkoznak" – vonja le a következtetést egy medeséri származású, de már a városban élő férfi.

Milyen anya az ilyen?

A kérdés hibás, mert a válasz eleve benne van. Az ügy még nyomozati szakaszban van, a gyilkosság gyanúsítottját B. M-et, kórházban ápolják, bírósági ítélet nincs.

A valódi dilemma: hogyan jut oda egy anya, hogy megölje a gyermekét.

„Aki ilyen brutális gyilkosságot követ el, az **legtöbbször pillanatnyi vagy tartós elmezavarban szenved** . Az esetek nagy részében utólag derül ki, hogy valamilyen lelki, gyermekkori vagy a jelenlegi körülmények által okozott sérüléstől szenved, és krízisállapotban van" – tudjuk meg Telman Enikőtől, [a családsegítő központ](#) munkatársától.

Enikő hozzáteszi: **aki lelkileg egészséges, annak vannak társas kapcsolatai**, legalább egy barát, akitől segítséget kérhet, akivel beszélget, aki kimozdíthatja a pillanatnyi beszűkült tudatállapotából, hogy nincs kiút.

Terhes út

Nem törvényszerű, bármennyire is szegény, egyedülálló, magányos valaki, hogy ilyen szörnyűséget kövessen el. **Még sokan nevelnek egyedül, szegénységben négy vagy több gyereket**, és nem ölik meg őket. A depresszió, a lelki élet zavara áll a tragédiák hátterében. Az is sokat mondó, hogy zavarta őket a harangzúgás, a hit sokat segíthetett volna.

Aki hasonló helyzetben van – folytatja a lelki gondozó –, több, emberibb megoldás közül is választhat: beszélhet a helyi tanácsnál a gyámhatósági ügyekkel foglalkozó alkalmazottal. Ő kihívja a gyermekvédelmet, és a kicsit nevelőszülőkhöz vagy csecsemőotthonba adják. A vér szerinti szülő látogathatja, haza viheti, és ha úgy ítéli meg, annyira javult a helyzete, fel tudja nevelni, **akkor visszakerülhet a családba a gyerek**. Amennyiben lemond róla, örökbe is adhatja.